

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/116/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820010119
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6820010119.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a JUDr. Mária Šuleja, na neverejnom zasadnutí dňa 27. apríla 2022, v trestnej veci obžalovaného W. A. za prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. a zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), písm. b) Tr. zák., o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/57/2020 zo dňa 09.08.2021, takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. por. zrušuje uznesenie Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/57/2020 zo dňa 09.08.2021 vo výroku I.

a rozhodujúc sám podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku p o s t u p u j e vec proti obžalovanému W. A., nar. XX. XX. XXXX v W., trvale bytom K. XXX, okres W., pre skutok uvedený v obžalobe prokurátora V. prokuratúry v W. sp. zn. X Pv XX/XX zo dňa XX.XX.XXXX kvalifikovaný ako prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. X Tr. zákona na tom skutkovom základe, že v presne nezistený deň si zadovážil a do XX. XX. XXXX v S., okres W. na T. ulici v rodinnom dome č. XXX v dielni v kovovej krabicičke neoprávnene prechovával X ks puškového náboja so stredovým zápalom československej výroby kalibru XX H. a X ks náboja s okrajovým zápalom československej výroby kalibru XX Q. W., pričom z technického hľadiska ide v zmysle § 2 ods. X písm. g/ zákona č. XXX/XXXX Z. z. o strelných zbraniach a strelive o strelivo - náboje v strelbyschopnom stave, pričom obvinený W. A. nie je držiteľom zbrojného preukazu, V. riaditeľstvu PZ v W., ktorý by ho mal prejednať ako priestupok.

II. Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/57/2020 zo dňa 09.08.2021 vo výroku II. zamieta.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Revúca výrokom

I. podľa § 280 ods. 2 Tr. por. postúpil vec proti obžalovanému W. A., nar. XX. XX. XXXX v W., trvale bytom K. XXX, okres W., pre skutok uvedený v obžalobe prokurátora V. prokuratúry v Revúcej sp. zn. 2 Pv 41/20 zo dňa 05.05.2020 kvalifikovaný ako prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň si zadovážil a do XX. XX. XXXX v S., okres W. na T. ulici v rodinnom dome č. XXX v dielni v kovovej krabicičke neoprávnene prechovával X ks puškového náboja so stredovým zápalom československej výroby kalibru XX H. a X ks náboja s okrajovým zápalom československej výroby kalibru XX Q. W., pričom z technického hľadiska ide v zmysle § 2 ods. X písm. g/ zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive o strelivo - náboje v strelbyschopnom stave, pričom obvinený W. A. nie je držiteľom zbrojného preukazu, Okresnému úradu v Rimavskej Sobote, ktorý by ho mal prejednať ako priestupok,

II. podľa § 280 ods. 2 Tr. por postúpil vec proti obžalovanému W. A., nar. XX. XX. XXXX v W., trvale bytom K. XXX, okres W., pre skutok uvedený v obžalobe prokurátora V. prokuratúry v W. sp. zn. X Pv XX/XX zo dňa XX. XX. XXXX kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

od mesiaca apríl roku XXXX do XX. XX. XXXX, už po predchádzajúcich vzťahových nezhodách a drobných napadnutiach, hlavne v priestoroch rodinného domu č. XXX na ul. T., v meste S., v okrese W. aj pod vplyvom rôznych návykových látok iných než alkohol, spravidla vo vzájomných hádkach vulgárne nadával a opľúval svoju družku S. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. XXX/X, S., okres W., bezdôvodne ju fyzicky napádal po rôznych častiach tela, hádzal po nej rôzne predmety ako panvicu na pečenie, sošky, hrnček, žehličku, fľašu na mlieko, ktorou sa netrafil a tá sa pri dopade o stenu rozbila, opakovane mobilný telefón, ktorý sa pri tom rozbil, kričal na ňu, že je bláznivá, jebnutá, chorá a hluchá, aby zdochla aj s jej rodičmi a vyhadzoval ju z domu, pričom

- v presne nezistenom dni v tomto období ju vo vyššie uvedenom rodinnom dome počas hádky sotil do botníka a následne do dverí, na ktorých sa rozbilo sklo, čím jej nespôsobil žiadne zranenie,

- v presne nezistenom dni v tomto období ju v kuchyni vyššie uvedeného rodinného domu bezdôvodne udrel tak po hlave, že ju to bolelo, avšak jej nespôsobil také zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

- v presne nezistenom dni v tomto období ju vo vyššie uvedenom rodinnom dome bezdôvodne udrel v posteli, chcel po nej, aby vstala a nespala a netrepala pičoviny,

- v septembri roku XXXX jej povedal, že ak ho nahnevá, tak proti nej použije pištoľ čiernej farby, ktorú mal u seba asi týždeň až dva a to v kufríku, v kuchyni, vo vyššie uvedenom rodinnom dome,

- v polovici mesiaca január roku XXXX, vy vyššie uvedenom rodinnom dome, ju v čase medzi XX.XX hod. a XX.XX hod. zobudil, vulgárne jej nadával, zdrapil ju za vlasy a zhodil ju na zem, kde ju viackrát kopol a do oblasti chrbta a ramena, a taktiež ju dvakrát kopol do oblasti tváre, z ktorej začala krváčať a ktorá jej následne aj opuchla, pričom nebola lekársky ošetrená, avšak dva dni ležala v posteli, kým jej ustúpilo bolesti,

- v mesiaci január roku XXXX, ju po predchádzajúcom incidente ju opäť po hádke zdrapil za vlasy, pričom jej aj niekoľko vytrhol, kopol ju do tváre a vyhrážal sa jej, že ju udrie hrnčekom, ktorý držal v ruke, čím jej nespôsobil také zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

- v presne nezistenom čase v dňoch od XX. XX. XXXX do XX. XX. XXXX, vo vyššie uvedenom rodinnom dome po tom, ako sa dozvedel od družky, že ich spoločná maloletá dcéra I. J. bude údajne zverená do starostlivosti do detského domova alebo rodičom družky, vulgárne nadával družke, zastrášoval ju tým, že keď ich spoločnú dcéru zoberú, že nemá problém ísť k jej rodičom a zastreliť ich,

- nakoniec XX. XX. XXXX v čase medzi XX.XX hod. a XX.XX hod., po hádke hodil po nej vo vyššie uvedenom rodinnom dome papuču, ktorou ju trafil do oblasti hrudníka, kričal, že ju už dávno mali zavrieť na psychiatriu, pričom v pravej ruke držal kuchynský nôž a pohybom ruky naznačoval, že ho chce do nej hodiť, nadával, že je sprostá, že to má v papieroch a následne hodil do nej plastovú misku, ktorou ju trafil do ramena, následnej jej dal facku do oblasti brady, na čo privolala hliadku V. oddelenia Policajného zboru v S.,

čím v nej vyvolával strach, úzkosti, obavy o jej život a zdravie, spôsobil je stres, ktorý nedokázala tolerovať a v dlhodobom horizonte by nebola schopná v obdobnom spolužití adekvátne fungovať, Okresnému úradu v Rimavskej Sobote, ktorý by ho mal prejednať ako priestupok.

Proti tomuto uzneseniu podal okresný prokurátor sťažnosť v neprospech obžalovaného, a to priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.08.2021, ktorú písomne doplnil podaním zo dňa 20.10.2021.

K výroku I. napadnutého uznesenia uviedol, že tento výrok napáda výlučne z formálnych dôvodov, poukazujúc na to, že priestupky na úseku zbraní a streliva podľa § 69 ods. 3 zák. č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov prejednáva policajný útvar a týmto je v podmienkach územného obvodu okresu Revúca, Okresné riaditeľstvo PZ v Revúcej.

K výroku II. napadnutého uznesenia uviedol, že tento napáda jednak z formálnych a aj vecných dôvodov. Z formálnych dôvodov vytýkal to, že súd vôbec neustálil skutok, ktorý reálne po vykonanom dokazovaní mal za preukázaný a svoje skutkové zistenia nevyjadril v skutkovej vete uznesenia o

postúpení trestnej veci. Výrok z tohto dôvodu vôbec nezodpovedá výsledkom dokazovania a z jeho obsahového vyjadrenia je zrejmé, že na prvý pohľad sa nemôže jednať o konanie vykazujúce znaky priestupku. Naopak, jednotlivé čiastkové útoky by samy o sebe mohli napĺňať zákonné znaky prečinov nebezpečného vyhrážania, či dokonca aj vydierania. Vôbec nemožno pripustiť argumentáciu súdu, že sa jednalo o nadávky, či o drobné útoky na poškodenú. Po stránke vecnej prokurátor uviedol, že závery súdu, hlavne hodnotenie vykonaných dôkazov považuje za neudržateľné a odporujúce bežnej logike. Súd jednoznačne precenil význam výpovedí svedkov O. K., W. D. a Q. D.. C. nedocenil výpovede rodičov poškodenej a jej tety I. F., ktorí najlepšie poznali poškodenú, poznali jej problémy, ktoré mala od mladosti a neustále sa jej snažili pomôcť a hlavne ju viedli k zodpovednosti za jej činy. I. poškodenej bola problémová už v mladosti a ako taká mala aj problémový partnerský vzťah s obžalovaným. Zmena pohľadu poškodenej na správanie sa obžalovaného nastala niekedy v apríli v roku XXXX. Ak dovtedy poškodenej tolerovala správanie sa obžalovaného tým, že bola do neho zaľúbená, brala veci na ľahšiu váhu, odpustila mu a stále sa k nemu vracala až do XX.XX.XXXX sa obžalovaný k nej správal oveľa horšie ako pred tým, čo ona vyhodnotila slovami, že „tak by sa muž k žene nemal vôbec správať“. Poškodenú k podaniu trestného oznámenia a následne k jej výpovedi, ktorú učinila XX.XX.XXXX nikto nenútil, čo vyplýva hlavne z výpovedi svedkov N.. S. S., jej matky a I. F., jej tety, ktorú dokonca poškodenej požiadala, aby s ňou išla na políciu, čo aj urobila a bola pre ňu v tejto ťažkej chvíli morálna podpora. R. z výpovede poškodenej je zrejmé, že XX.XX.XXXX po poslednom napadnutí obžalovaným sama volala políciu a bola podať trestné oznámenie. Z vykonaného dokazovania je zrejmé aj to, že bezprostredne po podaní tohto trestného oznámenia poškodenej stabilizovala svoju situáciu, bývala pri rodičoch v rodinnom dome v P., avšak niekedy v apríli roku XXXX, po predchádzajúcich nezhodách s otcom sa opäť začala stretávať s obžalovaným a neskôr sa k nemu odsťahovala. V tomto čase bola aj znalecky vyšetrená u znalcov z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria a z odboru psychológia, psychológia dospelých, kde spontánne zotrvala na svojich tvrdeniach. Dňa 11.05.2020 však zaslala na Okresnú prokuratúru Revúca list, v ktorom žiadala o stiahnutie trestného oznámenia voči obžalovanému, keďže ho údajne učinila v zlom psychickom rozpoložení. Následne na to bola dňa 19.05.2020 aj vypočutá pred policajtom, pričom uviedla, že na výpovedi zo dňa 18.02.2020 naďalej trvá, že to chce s obžalovaným opätovne skúsiť, že je to medzi nimi lepšie a čo sa týka násillia, tak to už vôbec nie je. Jasne sa vyjadrila, že nechce, aby bol obžalovaný stíhaný. Aj v tejto situácii, po evidentnej snahe zmierniť dopady možnej zodpovednosti, ktorá mala byť vyvedená voči obžalovanému, zotrvala na svojich tvrdeniach zo dňa 18.02.2020 a dokonca zvýraznila, že obžalovaný sa k nej už nespráva násilne. Na hlavnom pojednávaní sa značne odchyľila od svojich pôvodných výpovedí, pripustila iba niektoré napadnutia, zjemplila ich priebeh a následky a v tomto smere pokračovala aj po oboznámení obrazovo-zvukových záznamov z jej výpovedí, popierala svoje predchádzajúce tvrdenia, uvádzala, že bola pod veľkým tlakom zo strany rodičov, ktorí sa jej starali do života, obžalovaného chceli dať do basy a jej zobrať dcéru, sama sa obviňovala z toho, že vyprovokovala konanie obžalovaného a nakoniec pripustila, že sa chcela tým všetkým obžalovanému pomstiť.

Prokurátor poukázal na to, že hodnotenie týchto rozdielných výpovedí poškodenej je všeobecne náročné, keďže sa jedná v podstate o jediný priamy dôkaz, na základe ktorého je možné rozhodnúť o vine obžalovaného. Z postoja poškodenej na hlavnom pojednávaní vyznelo, že bola pevne rozhodnutá obžalovanému za akúkoľvek cenu pomôcť. Motívom bolo jednoznačne obnovenie spolužitia a očakávanie narodenia ďalšieho dieťaťa. Zmena výpovede u poškodenej nie je ničím osobitným, či ojedinelým alebo mimoriadnym pri vyšetovaní skutkov, ktoré sa udiali počas dlhodobého spolužitia. U obeti sa u opakovaných atakoch objavujú aj prejavy popierania viny agresora, často sa obviňujú z toho, že útoky vyprovokovali a minimalizujú, či bagatelizujú následky útokov na svoju osobu. V tomto smere sa úplne na poškodenej prejavilo to, čo vyplynulo zo znaleckých posudkov a to, že pre obžalovaného je schopná urobiť všetko. Znalkyňa z odboru psychológie skonštatovala, že poškodenej je schopná podať kvalitné svedectvo, pričom nebola vylúčená možnosť zmeny jej výpovedí, a to hlavne v súvislosti so zmenou postoja k obžalovanému, k čomu aj nakoniec došlo. Na druhej strane bol obžalovaný týmito znaleckými posudkami vyhodnotený ako osoba zameraná na uspokojovanie vlastných potrieb, nevie ovládať emócie, rýchlo vybuchne, a to aj do agresívnych prejavov, je málo empatický, je dobrý manipulátor, demagóg a je presvedčený o svojej pravde. Znalci skonštatovali, že spôsob, akým sa k poškodenej správal, považuje za normálny, zodpovedá jeho psychopatickej osobnosti. Je schopný ublížiť aj fyzicky, a to aj poškodenej. Požívanie návykových látok túto schopnosť ešte zvyšovalo. Táto výbava a spôsob života ho predurčuje na to, aby sa mohol presadzovať voči poškodenej. Z týchto dôvodov výpoveď poškodenej zo dňa 18.02.2020 nemožno hodnotiť inak, ako úplne hodnovernú a pravdivú. Spôsob, akým vypovedala, zodpovedá tomu, že skutočnosti, ktoré uviedla, aj naozaj prežila.

Naopak tvrdenia, ktoré uviedla na hlavnom pojednávaní sú tvrdeniami účelovými a klamlivými a tieto súvisia práve so zmenou postoja poškodenej k obžalovanému.

Pri zisťovaní, či sa jedná o zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák. je potrebné mať preukázané, či sa jednalo vo vzťahu medzi osobami blízkymi alebo zverenými, či v tomto vzťahu dochádzalo k opakovaným (cyklickým, periodickým, dlhotrvajúcim) atakom vo forme konaní uvedených v písm. a) až e) odseku 1 tohto ustanovenia, či sa jednalo o stupňované ataky (napr. od urážok až k závažnému trestnému činu), či je zrejmé, kto je agresorom a kto obeťou a či dochádzalo k atakom prevažne v súkromí a nakoniec, či obeť mohla objektívne pociťovať fyzickú a duševnú bolesť, ktoré vo svojom súhrne sťažujú a ovplyvňujú jej obvyklý život. Prokurátor má za to, že všetky tieto okolnosti vyplynuli z vykonaného dokazovania. Poškodená žila s obžalovaným v družobnom vzťahu, v ktorom sa im narodili dve spoločné deti. Ich vzťah bol dlhodobo disharmonický. Útoky psychického či fyzického charakteru sa zo strany obžalovaného stupňovali, čo vyvrcholilo dňa 17.02.2020, keď poškodená po dlhej úvahe oznámila konanie obžalovaného polícii. Znalecké posudky naznačili postavenie obžalovaného a poškodenej ako možného agresora a možnej obeť, pričom vzťah poškodenej k obžalovanému kolísal od zaľúbenosti až do nenávisť. Poškodená sa zmieňovala o svojom spolužití s obžalovaným aj najbližšiemu okoliu zriedkavo a všetko držala v sebe. Bola si vedomá, že so zraneniami nemôže ísť na ošetrovanie, nakoľko by sa vystavila ďalším možným útokom. Povaha fyzických útokov, ktorých sa mal obžalovaný voči poškodenej dopustiť, svedčí o tom, že poškodená objektívne musela pociťovať fyzickú bolesť (obžalovaný ju mal v rozhodnom období minimálne päťkrát napadnúť fyzicky). Z psychických bolestí a následkov možno spomenúť znalecky objektivizovaný strach, úzkosť, obavy o vlastný život a zdravie a netolerovateľný stres. Tieto následky nepochybne vo svojom súhrne sťažovali a ovplyvňovali život poškodenej.

Záverom prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie vo výroku I. a rozhodol, že trestnú vec postupuje podľa § 280 ods. 2 Tr. por. Okresnému riaditeľstvu PZ v Revúcej a podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie vo výroku II. a uložil okresnému súdu, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovať podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nebola podaná dôvodne, pretože u obžalovaného boli splnené zákonné podmienky na to, aby jeho trestné veci boli podľa § 280 ods. 2 Tr. por. postúpené na prejednanie ako priestupok.

Okresný súd však vo výroku I. napadnutého uznesenia pochybil v tom, že nesprávne postúpil vec obžalovaného v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry v Revúcej sp. zn. 2 Pv 41/20 zo dňa 05.05.2020 kvalifikovaný ako prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. Okresnému úradu v Rimavskej Sobote, pričom správne mal predmetný skutok postúpiť Okresnému riaditeľstvu PZ v Revúcej, ktorý by ho mal prejednať ako priestupok. Krajský súd preto čisto len z formálnych dôvodov výrokom I. tohto uznesenia rozhodol tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. por. zrušil uznesenie Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/57/2020 zo dňa 09.08.2021 vo výroku I. a rozhodujúc sám podľa § 280 ods. 2 Tr. por. postúpil vec proti obžalovanému W. A., nar. XX. XX. XXXX v W., trvale bytom K. XXX, okres W., pre skutok uvedený v obžalobe prokurátora V. prokuratúry v W. sp. zn. X Pv XX/XX zo dňa XX.XX.XXXX kvalifikovaný ako prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že v presne nezistený deň si zadovážil a do 18. XX. XXXX v S., okres W. na T. ulici v rodinnom dome č. XXX v dielni v kovovej krabicičke neoprávnene prechovával X ks puškového náboja so stredovým zápalom československej výroby kalibru XX H. a X ks náboja s okrajovým zápalom československej výroby kalibru XX Q. W., pričom z technického hľadiska ide v zmysle § 2 ods. X písm. g/ zákona č. XXX/XXXX Z. z. o strelných zbraniach a strelive o strelivo - náboje v strelbyschopnom stave, pričom obvinený W. A. nie je držiteľom zbrojného preukazu, Okresnému riaditeľstvu PZ v Revúcej, ktorý by ho mal prejednať ako priestupok.

Čo sa týka podanej sťažnosti voči výroku II. napadnutého uznesenia okresného súdu, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora proti tomuto rozhodnutiu nebola podaná dôvodne.

Okresný súd pri dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy vyhodnotil, a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá základným hľadiskám obsiahnutým v ust. § 176 ods. 2 Tr. por., prejednávánemu prípadu venoval patričnú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, aj keď si čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Možno súhlasiť s okresným prokurátorom v tom smere, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy v prospech obžalovaného, avšak takýto postup bol v danom prípade za danej dôkaznej situácie v súlade so zákonom. Naopak, okresný prokurátor vyhodnotil v podanej sťažnosti vykonané dôkazy výlučne v neprospech obžalovaného, čo nebolo namieste, vzhľadom na celkovú dôkaznú situáciu a na to nadväzujúce právne posúdenie skutku. Pokiaľ ide o jednotlivé vykonané dôkazy, predovšetkým svedecké výpovede, druhostupňový súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia súdom prvého stupňa, predovšetkým na stranách 4 - 11 a nebude ho nadbytočne opakovať.

Sťažnostný súd konštatuje, že obžaloba bola postavená hlavne na trestnom oznámení a prvej výpovedi poškodenej po skutku. Poškodená zásadným spôsobom zmenila pred súdom obsah výpovede z prípravného konania, kedy poprela väčšinu útokov obžalovaného voči jej osobe. Priznala, že to bola často práve ona, ktorá vyvolávala hádky, resp. aj to, že aj ona hádzala predmety po obžalovanom, pričom poprela rozsah a obsah jej výpovede, ktorý bol v prípravnom konaní základom pre podanie obžaloby. K slovným hádkam a atakom, ktoré poškodená vzhľadom na jej zhoršený psychický stav, duševné rozpoloženie, lieky, ktoré užívala a ťažkú sociálnu a rodinnú situáciu s jej deťmi a jej rodičmi, mohla vnímať citlivejšie a ako aj sama na hlavnom pojednávaní uviedla, veľa skutočností ohľadne jej spoluzitias s obžalovaným, ktoré uviedla pri podaní trestného oznámenia „prehnela“. Nemenej dôležitou je skutočnosť, že uviedla, že v čase, keď podávala trestné oznámenie, bola pod veľkým psychickým tlakom, pričom bola aj na obžalovaného nahnevaná a nie všetko, čo vtedy uviedla, sa v skutočnosti aj stalo. Niekoľkokrát na hlavnom pojednávaní uviedla ako dôvod, prečo podala na obžalovaného trestné oznámenie je to, že jej rodičia nemajú radi obžalovaného, nechcú, aby bola jeho partnerkou a nahovárali ju a tlačili na ňu, aby podala na neho trestné oznámenie a dostala obžalovaného do problémov so zákonom. Teda nie je vylúčené, že zo strany rodičov poškodenej mohlo dôjsť k určitému druhu nátlaku na poškodenú, a to buď priamo na osobu poškodenú, aby nežila s obžalovaným, ako aj prostredníctvom ich detí. Z výpovedí a správania sa poškodenej nebolo preukázané, že by mala z obžalovaného strach, úzkosť, či obavy o svoj život a zdravie alebo trpela stresom v jeho prítomnosti. Poškodená nielenže naďalej žije s obžalovaným, ale malo sa im narodiť ďalšie dieťa. Jej postoj vo vzťahu k obžalovanému sa nezmenil a chce s ním naďalej žiť.

Týraním sa vo všeobecnosti podľa Tr. zák. rozumie také zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, alebo blízkou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nevyžaduje sa aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví, musí však ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie. Na naplnenie znakov trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby treba, aby v dôsledku páchatelovho týrania bolo spôsobené fyzické alebo psychické utrpenie a to ktorýmkoľvek konaním taxatívne uvedeným v §208 ods.1 písm. a/ až e/ Tr. zákona. Fyzické alebo psychické utrpenie má byť pritom také, že sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas.

Po komplexnom vyhodnotení všetkých relevantných skutočností a okolností daného prípadu berúc do úvahy aj tzv. materiálny korektív, sťažnostný súd dospel k záveru, že obžalovaný sa nedopustil voči poškodenej takého konania, ktoré by naplnilo skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), písm. b) Tr. zák., alebo iného prečinu, keďže závažnosť jeho konania nebola ani celkovo vyššia ako nepatrná, teda skutok, pre ktorý bol trestne stíhaný, nemohol byť z tohto dôvodu právne kvalifikovaný ako žiadny z trestných činov. Na druhej strane jeho konanie bolo protiprávne a neakceptovateľné, pričom iný orgán by ho eventuálne mohol posúdiť ako priestupok.

V konečnom dôsledku o tom, či niekto svojím konaním naplnil znaky priestupku, nerozhoduje súd, ale príslušný správny orgán, ak je však tomuto trestná vec súdom postúpená podľa § 280 ods. 2 Tr. por., je povinný takýto správny orgán postúpenú vec ako priestupok aspoň prejednať.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Z uvedených dôvodov senát krajského súdu sťažnosť okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/57/2020 zo dňa 09.08.2021 vo výroku II. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.